

kamiel choi

MINDER AARDIG

de poëzie is allang ontslagen:
geen goud uit lood onstaat
en waar de woorden pralen,
daar begaan zij hoogverraad

ik kon vanuit Zuid-Korea geheel aanwezig zijn. Maar de ware magie van onze digitale realiteit is dat ik ook plotseling geheel kon verdwijnen

binnen hier, in ieder woord ligt contemplatie begraven en uitgelatenheid

er had gezwegen moeten worden
maar zo kwam ik niet beneden

nee,
ik kwam om
minder aardig te zijn

ik ben minder aardig dan jij

ik ben minder aardig dan jij
ga maar na

of wil jij soms geloven
in de kosmische onwaarschijnlijkheid
dat wij precies even aardig zijn?
Of zelfs – dat ik áárdiger ben dan jij?

en überhaupt: wie heeft er hier nou een stem?
Neem een migrant. Die kan niet zeggen dat hij minder aardig is
(die heeft het koud).

ben jij begaan?

kom dan maar eens buiten staan

Hij heeft het gewoon koud.

IMMIGRANTENPOËZIE

als jij niet van hier bent schrijf jij wat jij ook schrijft

“immigrantenpoëzie”

jij bent verrijking

we meten je een maatpak aan,
kronen je tot parasiet van onze voorwaarden

op klaarlichte dag wikkelen we jou in reukloze folie
met foliewikkelmachines die we huren van god

wij zijn een overslagpunt, maar jij
jij bent aanstoot, eeuwigheid

tijdgenoot, leef onder onze huid,
overspoel ons met elegieën

bezoedel dit geometrische land, laat jouw duistere
weklacht oneindig huilen over onze getemde rivieren

EMIGRANTENPOËZIE

in mijn kleine kolonie
staat een broodbakmachine
want een mens leeft niet van rijst alleen

er hangt een kapotte klok
en een wereldkaart met de mercatorprojectie
die afwijkt van de realiteit

ik wil nog wel eens naar Perzië en Tibet
Peru, de Orinoco Delta, Kamchatka
Polynesië, de Seychellen, de Serengeti
Isfahan en ook weer eens naar Patagonië

Hebben we het niet allemaal “gewoon koud”?

overal

hoor ik thuis

waar magie opborrelt

∞

uit behouden

aarde

SCHMERZTABLETTEN

in antwoord op:
jouw woorden die mindere snavels hun plaats wezen
die bewezen dat er sprekers zijn en luisteraars,

dat geweld van jou
dat was de natuurlijke orde
daar rommel je niet mee

ik was angstig en wilde je doorklieven
ik ga niet capituleren
ik ben jou geen antwoord schuldig

ik kan hier gewoon blijven staan

Veel uitgevers hebben de mond vol van onderdrukte stemmen die zij trots een zogeheten podium verschaffen, maar zij dienen de stem te negeren die in haar wezen zelf onderdrukt is: de *onaardige* stem.

Dit is wat de volksmond hypocrisie noemt.